

Nař. min. vnitra vydaným ve shodě s min. obchodu ze 17. listopadu 1885 č. 166 ř. z. provádí se zák. z 23. června 1881 č. 62 ř. z. a zakazuje se jím mimo jiné živnostníkům, kteří oprávněni jsou toliko k obchodu s pálenými nápoji lihovými v uzavřených nádobách, míti na skladě v obchodních místnostech, odběratelům přístupných, pálené nápoje lihové v nezavřených láhvích t. j. v lahvích, které způsobem obchodním nejsou uzavřeny.

V odstavci druhém prohlašují se činy směřující proti nař. tomuto za trestné dle trestních předpisů řádu živnostenského. Zákaz předem uvedený vydán byl zřejmě za tím účelem, aby živnostníkům, oprávněným toliko k obchodu s pálenými nápoji lihovými v uzavřených nádobách znesnadněno bylo čepovati a prodávati nápoje ty v obchodních místnostech v malých částkách.

Přestupek cit. nař. jest dokonán již pouhým nespíněním uvedeného příkazu živnostníkem oprávněným toliko k obchodu s pálenými nápoji lihovými v uzavřených nádobách. Jest tedy nerozhodno, k jakému účelu otevřené láhve, naplněné pálenými lihovými nápoji, živnostník onen v obchodních místnostech odběratelům přístupné má, zejména zda uloženy tam jsou láhve za účelem prodeje lihoviny po částkách aneb k jinému účelu.

St-I přiznává, že jest živnostníkem kategorie předem zmíněné, že měl dne 18. listopadu 1922 ve svém krámě, odběratelům přístupném, láhev obsahující pálený lihový nápoj otevřenou, namítal však, že lihovinu tu neprodával, nýbrž měl ji v krámě pro sebe.

Okolnost tato nemá však, jak uvedeno, pro posouzení viny st-lovy ve smyslu cit. nař. významu. Když tedy žal. úřad odsuzující výrok stolice prvé přes námitku tuto potvrdil, nezpůsobil tím vadné řízení, poněvadž namítaná okolnost jest nerozhodnou. — — —

Č. 3160.

O b e c n á p r i r á Ź k a (S l o v e n s k o): I. Zavedenie mimoriadnej obecnej prirážky v Bratislave podliehá schvaleniu ministerskému. — II. Solidarnosť ručenia spolumajiteľov domu ohľadne domovnej dane vzťahuje sa aj na prirážky k tejto dani.

(Nález zo dňa 23. januára 1924 č. 1086.)

V e c: Dr. Richard R. a spol. v Bratislave proti verejnoprávnému výboru mesta Bratislavy (Dr. L. Dohnányi) stran mimoriadnej obecnej prirážky.

V ý r o k: S ť a Ź n o s ť z a m i e t á s a a k o n e o p o d s t a t n e n á. Ú t r a t y s a n e p r i s u z u j ú.

D ô v o d y: Mestská rada v Bratislave zamietla apelácie st-lov proti platobným rozkazom zo dňa 18ho apríla 1922, ktorými berným departementom vyrúbená bola st-lom ako majiteľom domov v Bratislave mimoriadná obecná prirážka v základe usnesenia mimoriadnej valnej hromady mesta B. zo dňa 15ho septembra 1920 č. — a pozmenila iba lehotu k plateniu prirážky tej berným departementom stanovenú. Verejnosprávny výbor mesta B. výnosem č. 335/1922 n e v y h o v e l

apelacie, proti rozhodnutiam uvedeným podanej, rozhodnutia rady mestskej schválil, vyslovil zároveň, že správne bolo stanovisko mestskej rady, keď vyslovila solidarnosť ručenia spolumahitelov domu za prirážku uvedenú.

O sťažnosti napadajúcej toto rozhodnutie uvažoval nss takto:

Sťažnosť tvrdí sice, že napadá uvedené rozhodnutie č. 335/1922, ale robí tak iba formálne, kdežto obsahom svojim smeruje sťažnosť proti oným úradným aktom, na jejích základe a k jejich provedeniu bolo vydané rozhodnutie správneho výboru, ktoré sťažnosť formalne berie v odpor.

Úradnými akty shora zmienenými sú jednak usnesenia mimoriadnej valnej hromady zastupiteľského sboru mesta Bratislavy zo dňa 15ho septembra 1920, ktorým bolo usneseno vyrúbiť mimoriadne obecne prirážky, jednak výnos ministra pre správu Slovenska zo dňa 20ho októbra 1920 č. 15082 odd. Adm. II., ktorým zmienené usnesenie bolo s určitým obmedzením schváleno.

V danom prípade ide o zavedenia mimoriadnej obecnej dávky, pre ktoré platí — ako to už nsss bol viacraz vysslovil — dľa § 14 zák. čl. XXI : 1886 a §§ 128 a 164 zák. čl. XXII : 1886 tie isté predpisy, ako o rozpočtu; podliehá tedy zavedenie mimoriadnej obec. prirážky vzhľadom k ustanoveniu § 5 zák. čl. XXI : 1886 a §§ 128 a 164 zák. čl. XXII : 1886 schváleniu ministerskému.

Zmienené usnesenie valného shromaždenia zastupiteľského sboru bolo vo smysle § 77 zák. čl. XXI : 1886, pokiaľ sa týče § 125 zák. čl. XXII : 1886 uvedeno vo verejnú známosť vyhláškou, vynesenu od 17ho septembra 1920 do 2ho októbra 1920 s poučením o opravných prostredkoch dľa § 8 zák. čl. XXI : 1886.

Výnos min. pre správu Slovenska schvalujúci toto usnesenie s určitým obmedzením — ktoré ale v danom prípade nepadá na váhu — bol zastupiteľským sborom vzatý na vedomosť v zasadnutí dňa 15ho a 16ho novembra 1920 konanom a vyhláška o tom bola verejne vynesená od dňa 21ho novembra 1920 až do dňa 6ho decembra 1920 opätne s príslušným právnym ponaučením.

Sťažnosť priznáva, že st-ia proti uvedeným rozhodnutiam a opatreniam neboli svojho času použili opravných prostredkov. Keď st-ia iba teraz t. j. v sťažnosti dňa 26ho februára 1923 podanej, napadajú rozhodnutia a opatrenia výše uvedená — jest jejich sťažnosť v tomto smere dľa § 14 zák. o ss opozdená a tedy neprípustná, načem ovšem ničeho nemôže meniť ani ta okolnosť, že niektoré st-lky nebývajú v Bratislave a tak praj nemaly možnosť svojho času napadať uvedené usnesenia a rozhodnutia, v základe ktorých bola teraz daň vyrúbená.

V základe tu uvedených úvah stáva nss-u možnosť zaoberať sa iba výtkami, ktoré sťažnosť uplatňuje v čas, tedy iba s výtkami, ktoré smerujú priamo proti rozhodnutiu č. 335/1922.

Ako zo správnych spisov patrne, boly sťažovateľom pôvodne vystavené dva platobné rozkazy a sice na každý z oboch domov, st-lom patriace, osobitý. Platobné rozkazy boly k odvolaniu st-lov mestskou radou pod č. 36934 a 36935/III. zrušené, departement berný poukázaný k vystaveniu nových platobných rozkazov, ponač neboly vystavené na mena spolumahitelov domov individualne, zároveň bolo ale vy-

sloveno, že prirážka nemá sa vyrúbiť dľa podielu vlastníctva na domoch.

Berný departement na to vystavil platobné rozkazy, individuálne však každému spoluvlastníkovi dľa kvoty jeho vlastníctva — stanoviac, že prirážka sa má zaplatiť do 8 dní.

Na odvolanie sť-lov pozmenila mestská rada lehotu platebnú, v ostatnom ale vyslovila, že námietky už boli pod č. 36934/III-1920 zamietnuté, že je tedy res judicata (arg. § 5 zák. čl. XX : 1901).

Napadnutým rozhodnutím zamietnuté bolo odvolanie sť-lov — rozhodnutie mestskej rady schválené a vyslovené, že vo smysle § 42 zák. čl. VI : 1909 ručia spolumajitelia domov solidárne, čo ostatne rozhodnutie mestskej rady č. 36934 a 36935/III. už vyslovilo.

Sťažnosť namietá, že pokračovanie žal. úradu je vadné, lebo úrad žal. vyslovuje solidárne ručenia sť-lov, kdežto platobné rozkazy boli vystavené pro rata vlastníctva spoluvlastníkov. Nieť pochybnosti, že dľa § 42 cit. zák. čl. VI : 1909 vyslovené je solidárne ručenia spolumajiteľov domu ohľadne domovnej dane čo ostatne aj sťažnosť priznáva.

Nieť pochybnosti, že mestská rada v rozhodnutiach č. 36934 a č. 36935/III-20 vyslovila iba tolko, že sa má každému spolumajiteľovi vystaviť platebný rozkaz a že berný departement v neporozumení toho toto výroku mestskej rady vystavil platobné rozkazy v odporu s rozhodnutím mestskej rady na alikvotné diele mimoradnej prirážky.

Z uvedených je patrno, že berný departement — v neporozumení príkazu mu daného — vystavil platobné rozkazy mylne a nieť príčin odpierať nadriadenému úradu, aby podobný omyl prodriadeného úradu odstranil, aniž by bolo možno v takomto pokračovaní spatrovať vadnosť, alebo myslieť, že výrok ohľadne solidárneho ručenia spolumajiteľov domu stran mimoriadných prirážek obecných k domovej dane odporuje predpisom, keďže podriadeným orgánom bol už vystavený platobný rozkaz na alikvotne diele prirážky tej dľa pomeru vlastníctva k domom.

Pokiaľ by sa námietke sťažnosti v tomto smeru učinenej malo tak rozumieť, že brojí z dôvodov meritorných proti solidárnosti záväzku spolumajiteľov ohľadne mimoradnej prirážke obecnej tvrdiac, že sa solidárnosť domovnej dane nevzťahuje na mimoriadne obecné prirážky — stačí poukázať k tomu, že cit. už § 42 l. c. výslovne stanoviaci solidárnosť ručenia — prirodzené vzťahuje sa aj na prirážky k tejto dani, ktoré sa vyrúbiť majú v základe dane tej.

Pre opáchný názor nieť v zákone nikde opory. — — —

Č. 3161.

Dávky obecní. — Řízení před nss-em: I. * Zjištění, že možnost konkurence v ofertním řízení o pronájem obecní dávky byla ofertní vyhláškou nemístně zúžena, může založiti závěr, že finanční zájem obce byl dotčen. — II. * Oferent, jehož nabídka na nájem obecní dávky byla obecním zastupitelstvem přijata, jest legitimován ke stížnosti na nss do rozhodnutí poslední stolice zrušující ono usnesení.

(Nález ze dne 23. ledna 1924 č. 1087.)